

Program wychowawczy > Klasa I > Wartość IV > Dynamiczna i pozytywna grupa podwórkowa, blokowa

WARTOŚĆ IV

Dynamiczna i pozytywna grupa podwórkowa, blokowa

II. PROSPEKT WARTOŚCI

2.1. CEL OGÓLNY

Rozwój społeczny

2.2. CEL SZCZEGÓŁOWY

Aktywność w środowisku

2.3. CEL WYCHOWAWCZY

Wykształcenie postawy altruistycznej

2.4. PROPONOWANE TEMATY

- Wspólne przebywanie i zabawy w gronie grupy blokowej, podwórkowej.
- Czy znam wszystkich moich sąsiadów, rówieśników?
- Czas i pomysły przeznaczone na budowanie wspólnoty blokowej, podwórkowej.

2.5. ZADANIA DLA UCZNIA, SAMOWYCHOWANIE

Normy

- Osoby mieszkające wokół mnie są moimi znajomymi.
- Wszystkie dzieci i młodzież z mojego bloku, podwórka są moimi kolegami.
- Należy zorganizować czas, aby przebywać z kolegami i koleżankami, z bloku lub podwórka.

Zasady

- Ze wszystkimi się witam i nawiązuję krótki dialog.
- Nie wyłączam nikogo z grona znajomych.
- Chętnie przebywam z moimi kolegami, koleżankami.

Program wychowawczy > Klasa I > Wartość IV > Dynamiczna i pozytywna grupa podwórkowa, blokowa

2.6. ZADANIA DLA RODZICÓW

Normy

- Wszystkie dzieci w bloku, na podwórku moralnie są moimi dziećmi.
- Powinno się mieć poczucie odpowiedzialności za wszystkich mieszkańców, a szczególnie za młodzież i dzieci.
- Należy reagować na złe zachowanie, a pochwalać dobre.

Zasady

- Staram się nawiązywać kontakt z dziećmi i młodzieżą z mojego bloku, podwórka.
- Pomagam w organizowaniu wspólnych spotkań, zabaw, wycieczek.
- Obserwuję, co dzieje się w środowisku blokowym, podwórkowym.

2.7. ZADANIA DLA SZKOŁY, WYCHOWAWCY

Normy

- Środowisko rówieśnicze pełni ważną funkcję wychowawczą.
- Nauczyciel ma pośredni wpływ na środowisko uczniów poprzez kształtowanie ich postaw.
- Środowisko pozaszkolne ma duży wpływ na wychowanie.

Zasady

- Odwiedzam miejsca zamieszkania moich uczniów.
- Obserwuję grupy środowiskowe uczniów.
- Podejmuję z rodzicami wspólne zadania wychowawcze.

2.8. SPOSÓB REALIZACJI

Proponujemy uczniom konkurs z atrakcyjnymi nagrodami na pomysł i realizację inicjatywy aktywizującej ich małą wspólnotę lokalną – blok, kamienicę. Może być to wystawa starych fotografii ze zbiorów mieszkańców kamienicy; może – zaadaptowanie często niewykorzystanej części wspólnej budynku (suszarnia, magazyn) na miejsce cyklicznych spotkań. Dobrym miejscem spotkań są obiekty sportowe, boiska, tereny rekreacyjne, skwery, parki.

2.9. OSIĄGNIĘCIA, EFEKTY

Nastąpiło wspólne poznanie się młodzieży, dzieci, rodziców i wychowawcy w

Program wychowawczy > Klasa I > Wartość IV > Dynamiczna i pozytywna grupa podwórkowa, blokowa

środowisku podwórkowym, w bloku, w miejscu wspólnego zamieszkania¹. Integracja małych wspólnot lokalnych staje się możliwa dzięki inicjatywom wychodzącym od młodych i od rodziców. Wspólne działania przyczyniają się do zacieśniania znajomości, więzi koleżeńskich, sympatii. Są one również zaczynem do zmian na lepsze w najbliższym środowisku, z którego dzieci się wywodzą.

2.10. ZAGROŻENIA

Możliwy jest całkowity brak kontroli nad środowiskiem blokowym, podwórkowym. Pojawia się obawa i strach otoczenia w przypadku złego zachowania młodzieży. Grupy blokowo-podwórkowe są pod wpływem agresywnych i wulgarnych grup patologicznych². Brakuje umiejętnego zagospodarowania czasu na wspólną zabawę. Środowisko dorosłych jest bezradne wobec agresywnego zachowania grup blokowych i podwórkowych lub też nie interesuje się znajomościami podwórkowymi swoich dzieci.

¹ „Braterski dialog ludzi dokonuje się jednak nie przez postęp, lecz głębiej, we wspólnocie osób, która wymaga wzajemnego poszanowania ich pełnej godności duchowej. Objawienie chrześcijańskie oferuje wielką pomoc w budowaniu wspólnoty osób, a równocześnie doprowadza nas do głębszego zrozumienia praw życia społecznego, które Stwórca zapisał w duchowej i społecznej naturze człowieka”. KDK 23.

² „Wśród młodzieży w niektórych środowiskach szerzy się narkomania. Młodzi ludzie używają środków, które są straszliwe w skutkach i powodują zmiany dziś nieuleczalne. Mamy dwudziestoletnich młodzieńców i dziewczyny, które muszą umierać, bo ich organizm niszczy narkotyk. Ostrzegamy każdego młodego człowieka, żeby nie niszczył w sobie daru Bożego. Wytwarza się ten nałóg w kręgach młodzieży, w grupach przez jakąś ciekawość, gdy źli ludzie, którzy na tym zarabiają, podsuwają narkotyki”. J. Glemp, *Prymas Polski do młodzieży...*, dz. cyt., s. 121.